

tació preuniversitària, que hauria d'esser especialment intensa en un COU que no fos, com ara, un "quart de BUP" apretadíssim. La opinió general és que el batxillerat és "un trampolí", "un espai buit" o "el final de l'educació bàsica".

L'actual FP sembla fluixa, un refugi per a aquells que no aconseguen el graduat escolar: haurien d'esser uns estudis normals i positius, amb una remodelació de les matèries i cursos, una major diversificació, més pràctiques i una millor relació amb el món laboral i empresarial.

Evidentment els estudiants odien l'actual selectivitat, però accepten cautelosament i amb reserves la proposta ministerial. Amb tot opinen que la prova ha d'esser específica per a l'accés a la Universitat i que han de tenir major pes les notes aconseguides al llarg del batxillerat.

Tots els enquestats volen que el seu professor, que tan bé els coneix, tengui un pes important a l'hora de corregir les proves d'accés a la universitat, en comptes d'un desconegut.

Totes les respostes coincideixen en la pregunta 10: 25/30 hores es un horari excessiu i contradictori amb la filosofia de l'aprenentatge fora de l'aula. Pel que fa a la distribució horària la majoria es partidària de concentrar les classes el matí, o establir, si es possible, un horari alternatiu. També hi ha qui dedicaria el matí a les classes teòriques i l'horabaixa a les pràctiques. Cal dir que la concentració d'horaris es especialment atractiva a aquells alumnes

que han de realitzar llargs desplaçaments de casa seva al centre.

L'actual sistema d'avaluació sembla dolent i subjectiu als estudiants totalment dependent del professor.

El desconcert i la perplexitat tornen a l'hora de plantejar l'acció-reacció. Què faran els estudiants? —"No res, no el coneixem, el projecte".

—"No conformar-se".

—"No ho sé".

Però l'acord torna a l'hora de respondre:

Què haurien de fer? —"INFORMAR, lluitar per una reforma profunda i aplicada".

En resum, cal que els estudiants més sensibles i organitzats es posin en contacte per sobre les seves diferències per informar els seus companys sobre l'estat de la qüestió i passar a debatre àmpliament la reforma i les respostes escaients, superant el desconcert i l'apatia regnants. La pregunta final es: per què ho hem de fer?

Antoni Llompart
Margalida Pons

LA RADIO-ENSENYANÇA

En parlar de ràdio-ensenyança, com a Director de Ràdio Popular de Mallorca, he de necessàriament referir-me a Ràdio ECCA, emissora que fou pionera a Espanya en quant a l'ús de les ones radiofòniques com a canal transmissor del missatge educatiu.

Això succeïa l'any 1963 a Las Palmas, quan el Ministeri d'Informació i Turisme concedí a la Companyia de Jesús una emissora privada. Aquesta emissora fou batejada amb el nom de Ràdio ECCA —Emissora Cultural Canària— nom, que ja indicava des del principi la intencionalitat exclusiva educativa.

Al llarg dels seus vint-i-cinc anys d'història, aquesta emissora cultural, amb totes les seves delegacions

per tota Espanya i Llatinoamèrica, ha mantingut intacta la seva filosofia: produir i impartir cursos i programes culturals destinats fonamentalment a la població menys afavorida culturalment.

EL SISTEMA ECCA DE RADIO-ENSENYANÇA

Què significa el mètode ECCA?, Quines són les seves aportacions dins el camp de la tecnologia educativa i, més en concret en el de la tecnologia de l'ensenyança per ràdio?.

—La Tecnologia ECCA i la teoria de sistemes. La principal característica del mètode ECCA, ha estat complementar la ràdio i integrar-la en un conjunt que interacciona amb altres dos elements: l'esquema, o suport imprès per seguir les explicacions radiofòniques i l'acció tu-

DIDÀCTICA 88

MOSTRA PER A PROFESSIONALS DE L'ENSENYAMENT

REFORMA A DEBAT

rial presencial del professor orientador donant així lloc a un sistema de tres elements íntimament relacionats entre si de tal manera que la "imperfecció" de cada element per separat, és la base de la eficàcia de tot el sistema.

-La tecnologia ECCA i la psicologia de l'aprenentatge. La tecnologia ECCA compleix les funcions de tota tecnologia quan aconseguim optimitzar els processos d'ensenyança-aprenentatge mitjançant la consecució de resultats competius, superiors inclús als d'ensenyaments presencials; cobrint una àmplia gama de cursos que van des de l'alfabetització, EGB, BUP, fins a cursos de comptabilitat, idiomes, salut, etc, per anomenar alguns dels més de cinquanta, que ha produït el Centre ECCA; i, acomodant-se a les necessitats dels seus alumnes adults, la major part dels quals són treballadors amb poca disponibilitat de temps per dedicar a la seva formació.

-La tecnologia ECCA i la teoria de la comunicació. La teoria de la comunicació, és l'altra disciplina que aplicada a la educació permet millorar resultats. En el fons tot procés educatiu no deixa d'esser un procés de comunicació. En el cas particular del sistema ECCA aquesta comunicació revesteix d'unes peculiaritats pròpies a través d'una triple dimensió: aplicació de tècniques de comunicació de masses; la comunicació amb suport gràfic a través de l'esquema de classe i demés material didàctic imprès; i, comunicació de masses i participació social a través de la modalitat mixta del sistema ECCA, presencial i a distància permet conjugar dos elements aparentment irreconciliables que en aquest cas concret, constitueixen un enriquiment i optimització del sistema ECCA

Manuel Ramón Fernández Panero
Director Radio Popular



REFORMA DEL SISTEMA EDUCATIVO VISTO POR LA C.E.C.E.

La impresión que tengo de la propuesta ministerial para la reforma de la enseñanza, es que estamos en una propuesta seria, muy elaborada y muy dura en exposición y contenidos.

La Reforma ofrece a la enseñanza privada campos expresos donde la iniciativa privada debe actuar y consolidarse como tal:

-en la adaptación de programas determinados al entorno social.

-en la aspiración de la educación a transformar y mejorar la sociedad a incrementar el bienestar, la convivencia y el espíritu de solidaridad.

-en el esfuerzo por enseñar y aprender en libertad, en el marco de una escuela abierta a todos los ciudadanos.

-en la Formación Permanente de Adultos y de manera especial en los programas de Formación Técnico-Profesional de adultos.

Debería estructurarse la participación de la enseñanza privada:

-a nivel de Comisiones Institucionales.

-a nivel de Comisiones de estudio para temas concretos, bien por niveles educativos o bien para temas específicos.

Se plantean serios problemas como situación de profesorado, acomodación de Centros, variación por más o por menos del nivel de utilización del Centro y otros problemas que ya preocupan desde ahora.

Preocupación ofrece la atención al reciclaje o formación del profesorado, debiendo arbitrar medidas análogas en centros públicos y privados para que en el periodo de la Reforma puedan acomodarse en igualdad de oportunidades.

En cuanto a la acomodación de los Centros, hay algunos Centros privados que su estructura ofrece ya hoy día una plataforma privilegiada para la puesta en marcha de esta reforma en niveles secundarios, en cambio hay otros que tendrán que hacer adaptación, deberán ser ayudados en igualdad de circunstancias.

Otra medida planteada favorece el desarrollo de todos los alumnos de forma individualizada: la disminución de la ratio alumno/profesor, esto ha de favorecer una mejor atención. Pero esto habrá de llevarlo a efecto paulatinamente sin alterar situaciones presentes.

Abrigamos la esperanza de que el apoyo de la administración sea real. Es notorio y explícito que la Reforma tiene mucho que ver con nuestra presencia en el concierto europeo. Es pues una magnífica ocasión para dejar de lado contenciosos desfasados de pública/privada y aplicar los recursos en apoyo de cuantos colaboren sinceramente en la educación.

En cuanto al planteamiento ministerial de la Educación Técnica Profesional, es muy importante que el Proyecto no segregue la formación técnica profesional del sistema escolar.

En esto ha habido un cambio y nos parece del todo oportuno. Hoy por hoy la estructura escolar en medios y en hombres se hace necesaria en este particular.

También por qué no decirlo, aunque no es razón fundamental, los problemas humanos, profesionales y laborales que la separación total podría presentar al sector público quizás, pero sobre todo al privado, queden muy paliados con esta solución.

Magdalena Mateu
Presidenta de CECE Baleares